

ENTREVISTA

amb un grup de joves biciclistes

Aquest mes presento una xerrada tinguda amb un grup de joves entusiastes i promotors de l'esport del ciclisme en el nostre poble, que fa uns dies i concretament el dia 28 de setembre passat, feren una excursió en bicicleta i anaren a pujar la santa muntanya de Montserrat. Aquests són: en Pere Vilardebò, els germans Galobart, en Pere Prim i en Pere Duran i Riera, als quals els hi vaig fer les següents preguntes:

—Com us ha nascut aquesta afició a la bicicleta, essent avui predominant l'afició al motor, moto o cotxe?

—Ens ha nascut perquè sempre hem estat molt atents i ens hem interessat en competicions ciclistes com són el «Tour» de França, la Volta a Catalunya, etc. D'altra banda, creiem que té més mèrit el biciclista, ja que ha d'esforçar-se més que l'aficionat al motor.

—Heu pensat en promocionar el ciclisme a Santa Eulàlia, o tan sols sou un grup tancat?

—Som uns quants els qui ho practiquem, ara bé, ens agradaria que fóssim molts més els aficionats, per així donar oportunitat als joves, ja que creiem que el jovent del nostre poble no practica gaire l'esport.

—Quants sou els aficionats que practiqueu aquest esport?

—Doncs no gaires, solament som sis.

—Feu continuades sortides d'entrenament?

—Durant l'estiu gairebé cada festa, però ara, hi ha més dificultats; unes pel fred, d'altres pels estudis, etc.

—Fora de l'esport, quin altre alicient us proporciona el ciclisme?

—Ens permet conèixer millor els pobles, les comarques, i tots els variats paisatges que ens rodegen.

—Practiqueu algun altre esport?

—Sols en Lluís, que practica el futbol; els altres no en seguim d'altre.

—L'anada a Montserrat, com us va anar?

—Doncs, molt bé, vàrem tenir un temps immillorable, no hi va haver cap «reventon», això sí, una mica cansats però, hi arribàrem. Durant l'estada a Montserrat (del dissabte al vespre al diumenge a la tarda), visitàrem l'església, la cova, Sant Miquel, etc.

—Quin itinerari seguïreu?

—De Santa Eulàlia a Sant Feliu de Codines, Moià, Manre-

sa, Monistrol (amb parada) i a Montserrat, amb un total de 82 quilòmetres.

—Quantes hores necessitareu per a arribar-hi?

—Concretament 4 hores i 3 quarts. Per pujar la muntanya tardàrem 55 minuts i en baixar-la 10 minuts.

—De retorn, seguïreu el mateix itinerari?

—No, de retorn, essent a Monistrol seguïrem per La Bau-ma, Vacarisses, Viladecavalls, Terrassa, Castellar, Caldes de Montbui i cap a casa.

—Teniu alguna anècdota per explicar?

—Ah!, sí, ens vàrem fer un tip de riure perquè a un de nosaltres li semblà haver vist un lleó, i en comprovar-ho va resultar ser un «hippy», amb una melena fins a mitja esquena, amb el qual un hi tingué una petita discussió.

—En pla de competició heu organitzat alguna vegada cap cursa?

—Només una, l'any passat. Era contra-rellotge, des de la Sala fins a can Mataporcs, i els 3 primers classificats foren: Pere Vilardebò, Pere Prim i Jaume Galobart.

—Heu organitzat d'altres proves?

—No, principalment per falta de participants. Llavors també resulta que per fer competicions oficials, es necessiten permisos oficials i és molt perillós pel trànsit.

—És un esport molt esgotador, però també reforça l'organisme...

—Sí, ambdues coses. Encara que vertaderament reforça la persona, és molt dur.

—Teniu alguna altra cosa per a dir?

—Doncs, repetim que ens agradaria molt que hi haguessin més joves interessats en practicar aquest esport, així podríem organitzar més sortides i, a la vegada, es formarien més esportistes.

—Bé, doncs, acabem la xerrada. Veig que esteu molt entusiasmats, cosa necessària per a portar a terme qualsevol activitat, però tractant-se d'aquest esport tan dur, de veritat que se'n necessita. Finalment, una cosa vaig a dir-vos, i no vull pas posar-vos pessimistes, però és que amb el trànsit actual en les carreteres, cal que prengueu tota mena de precaucions. Res més, divertiu-vos força amb aquest esport, i amb Déu siau.

E. M.

PINSOS

RELATS

Telèfons 11 i 128

LLISSA DE MUNT